
Łobżenica, st. 17, gm. loco, woj. wielkopolskie, AZP 34-31/81

Informator Archeologiczny : badania 34, 242

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

ŁOBŻENICA, st. 17, gm. *loco*,
woj. wielkopolskie, AZP 34-
31/81

- cmentarzysko (?) kultury łużyckiej
- kościół i cmentarz przykościelny (XIV/XV – XIX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 2 do 17 sierpnia pod kierunkiem Jarosława Roli. Finansowane przez Wojewódzki Oddział Służby Ochrony Zabytków w Poznaniu, Delegaturę w Pile i Urząd Miasta i Gminy w Łobżeniczy oraz Parafię w Łobżeniczy.

Stanowisko zlokalizowane na krawędzi i stoku doliny Łobzonki. Omawiany teren, na którym rozpoczęto badania wykopaliskowe, jest określany jako Wzgórze Świętej Anny. W jego części centralnej na przełomie XIV-XV w. był zbudowany kościół Świętej Anny oraz cmentarz przykościelny. Ufundowano go dla augustianów eremitów. Kościół popadł w ruinę i na początku XX w. został rozebrany.

W związku z budową nowej plebani i parkingu podjęto ratownicze badania wykopaliskowe. Wykop założono w południowo-zachodnim narożniku stanowiska. Wykop ten podzielono na części A, B, C, D i E. Powierzchnia wykopu wynosiła 60 m². Na tej powierzchni zarejestrowano 79 grobów oraz 3-4 m³ luźnych kości ludzkich pochodzących ze zniszczonych wcześniej grobów. W trakcie badań zarejestrowano nieliczny materiał datujący (monety) XV-XVIII w. oraz fragmenty naczyń kultury łużyckiej wskazujących na prawdopodobieństwo istnienia na stanowisku pozostałości cmentarzyska ciałopalnego ludności tej kultury.

Łomża, st. 2, gm. *loco*,
woj. podlaskie, AZP 37-77/2

patrz wczesne średniowiecze

Mietlica, st. 3, gm. Kruszwica,
woj. kujawsko-pomorskie,
AZP 50-41/8

patrz: wczesne średniowiecze

MIĘDZYRZECZ, st. „TP S.A.”,
(ul. Spokojna - Świerczewskiego,
dz. 296/21), gm. *loco*,
woj. lubuskie, AZP 51-15/-

- miasto lokacyjne (XIII-XX w.)

Badania prowadzone przez mgr. Tadeusza Łaszkiwicza (autor sprawozdania, Muzeum w Międzyrzeczu). Uczestniczył w nim mgr Rafał Bartosz. Finansowane przez Telekomunikację Polską S.A. w Gorzowie Wlkp. Pierwszy sezon badań.

Obszar poddany badaniom położony jest w obrębie średniowiecznego miasta lokacyjnego obwiedzonego pierwotnie murami obronnymi, w jego południowo-wschodniej części, w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła farnego Św. Jana Chrzciciela, najstarszej (istniejącej) świątyni miasta.

Na planie Międzyrzecza z 1780 r. teren ten obejmował 5 działek położonych między ul. Kozią (obecnie Spokojną) a ul. Kościelną (obecnie Świerczewskiego). Układ działek i związanej z nią zabudowy nie uległ w zasadzie większym zmianom do 2. poł. XX w., kiedy poszczególne budynki sukcesywnie wyburzono. Wyprzedzającym badaniom ratowniczym, zleconym przez służby konserwatorskie przed planowaną zabudową, poddano ogólny obszar 920 m². Efektywne prace wykopaliskowe prowadzono na powierzchni około 780 m², którą ze względów technicznych podzielono na wiele mniejszych jednostek eksploracyjnych wyznaczonych głównie przez zachowane pod ziemią relikty zabudowy. Eksploracja była prowadzona (w zależności od sytuacji) kombinacją warstw naturalnych i mechanicznych o zróżnicowanej miąższości, w zasadzie do calca występującego na głębokości 3,50-4 m poniżej współczesnego poziomu, a niektóre z obiektów zagłębionych w calcu sięgały poniżej aktualnego poziomu wód gruntowych.

Pozyskano bardzo liczny (ponad 48000 sztuk) zbiór ruchomego materiału zabytkowego. Są to głównie: fragmenty ceramiki (około 28 000), w tym całe naczynia, nader liczne fragmenty kafli piecowych (około 14 000, także okazy